

Αποκλειστικές δηλώσεις στην «R» εκπροσώπων του Βρετανικού Μουσείου και του Parthenon Project. Τι προβλέπει το σχέδιο για την επανένωση των αρχαιολογικών θησαυρών του Παρθενώνα

«Υπάρχει τρόπος για την επιστροφή των Γλυπτών»

Της **ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΠΑΝΑΝΟΥ**
d.pananou@realnews.gr

Τα Γλυπτά του Παρθενώνα μπορούν να επιστρέψουν στην Ελλάδα μέσω μιας αμοιβαίας και επωφελούς λύσης με το Ηνωμένο Βασίλειο, που δεν θα θίγει το θέμα της ιδιοκτησίας και θα προχωρά σε μια «συμφωνία πολιτιστικής συνεργασίας». Αυτή είναι η πρόταση-απάντηση του Parthenon Project, της μη κερδοσκοπικής οργάνωσης στην οποία συμμετέχουν κορυφαίες προσωπικότητες, μετά το «ναυάγιο» στη συνάντηση Σούνακ - Μπ-τσοτάκη και τα όσα ακολούθησαν.

«Είναι κρίμα που ο Βρετανός πρωθυπουργός αισθάνεται ότι δεν μπορεί να συζητήσει το θέμα των Γλυπτών του Παρθενώνα με τον Έλληνα πρωθυπουργό, ειδικά με δεδομένο το

πόσα έχουν να κερδίσουν και οι δύο χώρες από μια λογική επίλυση του ζητήματος», αναφέρει στη Realnews η **Τζούλιετ Πάτερσον**, εκπρόσωπος του Parthenon Project, αναφερόμενη στο σχέδιο της οργάνωσης.

Win-win λύση

«Υπάρχει δρόμος για να προχωρήσουμε μπροστά, ώστε και οι δύο πλευρές να μπορούν να “συμφωνήσουν ότι διαφωνούν” στο θέμα της ιδιοκτησίας των Γλυπτών και να επιτύχουν μια συμφωνία που ωφελεί την Ελλάδα και το Ηνωμένο Βασίλειο, με τα Γλυπτά να επανενώνονται στην Αθήνα. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της ίδρυσης ενός μη κερδοσκοπικού ιδρύματος, με τη συμμετοχή και των δύο πλευρών, που θα μπορούσε να συγκεντρώσει κεφάλαια και να υποστηρίξει την αλλαγή χρήσης και την ανακαίνιση της γκαλερί Duveen του Βρετανικού Μουσείου σε μια σύγχρονη ελληνική γκαλερί, προσφέροντας μια νέα πηγή έμπνευσης στον επισκέπτη», εξηγεί η Τζ. Πάτερσον.

Σύμφωνα με το Parthenon Project, το ίδρυμα θα μπορούσε να συσταθεί υπό ένα διοικητικό όργανο, αποτελούμενο από ισάριθμους διορισμένους αξιωματούχους από το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελλάδα, και να προσελκύσει υποστηρικτές και δωρητές από όλο τον κόσμο, προκειμένου να χρηματοδοτήσουν ένα πρόγραμμα υποτροφιών, ανταλλαγών φοιτητών και εκπαιδευτικών προγραμμάτων, καθώς και επιχορηγήσεων για μουσεία και στις δύο χώρες, συμπεριλαμβανομένης, για παράδειγμα, της αλλαγής χρήσης και της ανακαίνισης της γκαλερί Duveen του Βρετανικού Μουσείου, αλλά και της ανακαίνισης του Εθνικού Αρχαιολογικού Μουσείου στην Αθήνα.

Η προτεινόμενη συμφωνία πολιτιστικής εταιρικής σχέσης, μάλιστα, θα μπορούσε να προχωρήσει σύμφωνα με τον νόμο που ισχύει στο Ηνωμένο Βασίλειο από το 1963, ο οποίος απαγορεύει στη διοίκηση του Βρετανικού Μουσείου να αποφασίζει για την επιστροφή εκθεμάτων. Στο πλαίσιο αυτής της συμφωνίας, τα Γλυπτά του Παρθενώνα θα επανενωθούν στην Αθήνα και δημοφιλή ελληνικά έργα τέχνης θα προσφερθούν στο Βρετανικό Μουσείο για περιοδικές εκθέσεις. Τέτοια έργα τέχνης θα μπορούσαν να είναι, για παράδειγμα, το Προσωπείο του Αγαμέμνονα, το Παιδί του Κριπίου και άλλα εκθέματα.

«Η συμφωνία δεν θα είναι μια διάθεση των Γλυπτών του Παρθενώνα, αλλά μια μακροπρόθεσμη, αμοιβαία συνεργασία. Στην καρδιά της, η πολιτιστική συνεργασία και το ίδρυμα δημιουργούν οφέλη και ευκαιρίες για το Ηνωμένο Βασίλειο και την Ελλάδα - ιδιαίτερα για τους νέους μας», αναφέρεται στην ιστοσελίδα του Parthenon Project. Ο φορέας που ίδρυσε ο ομογενής βιομήχανος **Τζον Λέφας**, με επικεφαλής τον πρώην υπουργό Πολιτισμού του Ηνωμένου Βασιλείου, **Εντ Βέιζι**, συνεργάζεται με το Βρετανικό Μουσείο και το Μουσείο της Ακρόπολης για την εξεύρεση λύσης.

d.mihalelis@realnews.gr

η άποψη
του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΙΧΑΛΕΛΗ**

Ηγγικεν η ώρα

«**ΟΠΟΙΟΣ** θέλει βρίσκει τρόπους, όποιος δεν θέλει βρίσκει δικαιολογίες», λέει η λαϊκή σοφία. Κι αν δεν υπήρχε καμία άλλη επιβεβαίωση, τότε θα αρκούσαν και μόνο οι αιτήσεις που έχουν κατά καιρούς διατυπωθεί για να «παγώσει» το αίτημα διεκδίκησης της επιστροφής των Γλυπτών του Παρθενώνα. Πρόκειται για μια... αιώνια διεκδίκηση και τούτο διότι από τα χρόνια της Επανάστασης του '21 (γύρω στο 1826) είχε πρωτοδιατυπωθεί το αίτημα για επιστροφή των κλεμμένων. Το γεγονός ότι από τη συγκρότηση του ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα, δύο αιώνες σχεδόν, η χώρα διεκδικεί -με εναλλασσόμενη θερμην, ανά περιόδους, είναι η αλήθεια- την επιστροφή των Γλυπτών, σημαίνει ότι το ζήτημα και είναι και έχει αποκτήσει χαρακτηριστικά «ταυτότητας»: όχι διότι μπορεί να συνδέει την Αρχαία με τη Νέα Ελλάδα, αλλά κυρίως διότι αποτελεί την «ψυχή» του έθνους. Κι αυτό φάνηκε από την ομόθυμη (με ελαχιστότατες εξαιρέσεις) αντίδραση των ελληνικών κομμάτων στην ακατανόητη αντίδραση του Βρετανού πρωθυπουργού Σούνακ, κάτι που είναι εξόχως ενθαρρυντικό. Ήταν, δε, το δεύτερο «θετικό» που μπορεί να εξαγάγει κάποιος από τη διπλωματικοπολιτική απρέπεια του ενοί-

κου της Downing Street. Το πρώτο ήταν η μεγάλη προβολή και δημοσιότητα που έτυχε το θέμα, τόσο στο Ηνωμένο Βασίλειο όσο και στη διεθνή σκηνή.

Πλέον, ήγγικεν η ώρα! Ασφαλώς, όχι για να γίνει καταδρομική επιχείρηση στο Βρετανικό Μουσείο και να... πάρει η Ελλάδα πίσω τα κλεμμένα Γλυπτά. Αλλά για να αποκατασταθούν η ιστορική αλήθεια και η τάξη διά της πολιτικής οδού. Διότι πολιτικό είναι το θέμα και έτσι πρέπει να το διαχειριστεί η Ελλάδα, προκειμένου να βρεθεί λύση. Αλλιώς, ήδη από το 1963 η Βρετανία φρόντισε με νόμο να «προστατεύσει» την «κυριότητα» των κλεμμένων, βάζοντας φραγμό σε οποιαδήποτε παραχώρηση αντικειμένων του μουσείου.

Και εννοείται ότι δεν μπορούν να αποτελούν τροχοπέδη οι πάσης φύσεως απάσεις: από το τι θα γίνει αν το ίδιο ζητήσουν χώρες από την Αφρική ή η Ιταλία για τα ρωμαϊκά αντικείμενα, ή χώρες της Μέσης Ανατολής, μέχρι το ότι θα μείνει γυμνό το μουσείο. Στο κάτω-κάτω, τόσους αιώνες είναι γυμνός ο Παρθενώνας...

Είναι ώρα για «κίνηση», διότι η ακινησία ταιριάζει μόνο στα αγάλματα. Κι αυτό... όχι πάντα!